

PETUR JACOBSEN til áminningar

Sunnudagin 18. juli, meðan sólin skein bæði oman og niðan og fólk gleddu seg til ein frálíkan summardag, vórðu bráttliga flogg vundin í hálva stong í Vági.

Tað vóru deyðsboðini av Petur Jacobsen, kanska mest kendur undir navninum Petur Bein, sum flugu um bygdina.

At Petur so knappliga var skónaður, fall undarligt fyri meg og onnur við, sum bert fáar tímar framman undan høvdu tosað og skemtast við hann og hvar ein einki merkti til ella hevði varhuga av, at hansara livstráður so skundsliga skuldi verða slitið.

Hetta minnir okkum ikki so lítið um ordini hjá Wessel »Beredt på døden altid var, den kommer, når du mindst den tænker«.

Petur var fyri tí vanlagnu sum smádrongur at missa annað beinið, og sum altíð, tá ið nakað brek er við einum menniskja, so verður tað sum oftast lagt afturat navninum, so var eisini her. Petur var hetta greitt, og royndi hann tí seinni at fáa sær Bein sum tilnavn, men hetta eydnaðist ikki, við tað, at ein týsk familja í Danmark hevði sama navn, sum hon ikki var sinnad at deila við nakran annan.

Petur var ikki gamal nú hann fór, hevði hann livað til 21. august, tá hevði hann fyllt 66 ár, men nú var sum sagt stundin úti hjá honum at vera ímillum okkum, nú vóru boðini komin til hansara sum eingin mannaðond kann broyta ella gera nakað við.

Sum heilt ungur fór hann undir at lera seg til skósmið hjá Óla Olsen, skómakara í Vági, og kom hetta arbeiði at verða hansara livsstarv.

Hann hevur í meira enn hálvt hundráð ár havt mangan skógvin á hond, bæði illa og væl viðfarnan, og øll hava verið samd um, at hann var ógvuliga vælgejrdur maður, ið legði sær eina við sinum arbeiði. Hevði hann jattað at gera einar skógvar til ávísa tíð, so var hann ikki bangin fyri at leggja nátt a seg við arbeiðinum, tí eitt gekk fram um alt hjá honum, og tað var at givin orð skuldu haldast, um tað ikki altíð passaði honum um so væl, so fór tað at verða harvið.

Petur var vinsamur og tíðindafroður, og kom so stutt at kenna nógv fólk runt oyggjar, líkasum hann var væl kendur av fólki víða hvar, og verður tað av røttum sagt um nakran, at hann ongan óvinin átti, so má tað sigast um Petur.

Hann var skemtingarsamur og vitugur, og fylgdi væl við øllum hendingum innan sum uttanlanda, hartil hevði hann lisið eina rúgvu av bókum gjøgnum tíðina, tí var tað ein sjálvfylgja, tá bókasavnið í Vági varð stovnað í 1956, at hann kom at sita í nevndini og sat har til sín deyðadag.

Hann var frá tí fyrsta eg minnst altíð við til at styðja allan ítrótt sum hann hevði stóran áhuga fyri, tí valla fór leikur fram vesturi á Eiði har

hann ikki var áskoðari, og sjáldan varð ferð gjord út av bygd við ítróttarfólki, at Petur ikki var við, og so seint sum í summar var hann við vágbingum í Klaksvík.

Hann var nevndarlimur í Vágs Bóltfelag í nógv ár, og kom sostatt við sinum hugsjónum at vera felagnum til miklan frama.

Eg minnst sum tað var í gjár, tá vágbingar skuldu fara at gera leikvøll vesturi á Eiði í 1925. Petur fór runt um bygdina við lista at tekna pening til hetta arbeiði, og so nógv fekk hann saman, at farast kundi undir leikvøllin. Eg minnst serliga ein dagin livussu stór froin var á honum, hann hevði líka tá hitt Magnus Dahl, sála, sum hevði boðið sær til at lata 500 krónur til vøllin frá J. Dahl. 500 kr. er kanska ikki nógvur peningur í dag, men tá i 1925 var tað eitt heppið bragd at hava fingið eina slíka gávu. Tí kann sigast um Petur, at hann hevur verið ítróttin í Vági hollur stuðul, og saknur verður nú hann ikki sæst ímillum áskoðarar meir.

Petur hevur annars altíð livað væl og heilsan hevur ikki bilt, fyrr enn í fjór, tá hann á var á ferð norður á Skála, tá kom slíkt hóttafall á hann, at tá hann kom til Havnar, varð hann innlagdur á Landssjúkrahúsið og lá har leingi ógvuliga sjúk. Hann menti seg tó so frægt aftaná, at hann slapp suður til Vágs aftur, men fekk strangliga álagt at halda seg rølgan.

Við eina seinni kanning í Havn fekk hann loyvi at fáast við okkurt smávegis, sum tó ogantið gjordist annað enn lítill viðfáningur, til hann nú

legði frá sær fyri alla tíð sum einasti skómakari í bygdini fyri tíðina.

Petur giftist við Marie Joensen (Mia á Skála) norðan av Skála, tó er hon ikki meira norðan av Skála enn so, at pápi hennara, Niels Jacob Joensen, var ættaður úr Toftum í Vági, giftur norður til Skála.

Mia var sum yngri bæði røsk og kvik, og altíð so smilandi at tosa við, men ikki var tað henni lagað at liva so frísk smán við Peturi.

Hon gjordist stutt eftir at tey vóru komin saman so sjúklig, at ein stórus partur av tilveru hennara kom at verða á ymiskum sjúkrahúsum, so lamin bleiv hon, at nú í fleiri ár hevur hon bert kunna klár að seg fram eftir sköttum við einari ella tveimum krykkum.

Soleiðis kann tað tíverri eisini koma at liggja fyri nógvum, og Gud náði tey, ið fáa so harða lagnu at dragast við, tó í slíkum føri sum hesum, skuldi vit verið kominir so langt á leið við stuðul og hjálp til slík menniskju, at bert ein læknáttan skuldi í tilíkuðum umstøðum kunnað greitt eina og hvørja flokju.

Skuldu Petur og Mia ikki fyri fleiri árum síðani havt tikið sær fosturdóttur, hevði kanska mangan verið illa vorð.

ið hjá teimum, men tibetur hevur Lena verið teimum til stóra hjálp og eitt álít gjøgnum nógv ár.

Eingin merkti nakað til um støðurnar hjá teimum, um ein stokk inn á gólvið, so væl dugdu tey bæði at vera blíðlátin og vinsom, og tað skulu tey hava hjartans tokk fyri, tó ein sá við hálvum eyga, at hjálp var neyðug, bæði til at lata seg í sum at lata seg úr.

Nú er so Petur farin, og tað er so ógvuliga lítið menniskjan kann gera, og fátekt eru ofta tey orð, ið verða søgd til troyst fyri tey, ið mist hava onkran av sínum kær, men her skal tó leggjast til, at fyri vágbingum verður Petur at standa sum ein mynd, ið er horvin, ein mynd, sum so mangar aðrar, ið hvurvu undan honum burtur úr heildini, burtur úr gerandislívinum í hesi okkara vøkr bygð.

Fríður verið við minninum um Petur og fríður verið við tykkum sum eftir sita.

Vágur, 22. juli.

P. í T.

Vit ynskja viðskiftafólki okkara eina góða ólavssøku.

GRAFIA

Vit opna aftur 2. august.

RESTORFFS ØL OG MINERALVATN

ÓLAVSØKAN nærkast

Tygum nýttist fyrsta floks øl og mineralvatn at bjóða gestunum.

Setið RESTORFF' á borðið. Tað borgar fyri góðsku.

Við heilsu

Restorffs Bryggjarí

tlf. 12828

tlf. 12828

Nýggj kiosk

Eg opni kiosk í Tróndargotu 31 Ólavssøkaftan kl. 14.

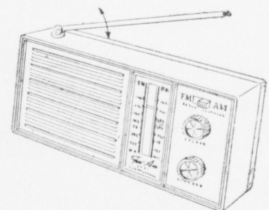
Opið verður hvønn dag frá 7 til 23.

Tey føroysku bløðini fáast umframt tubbaksvørur, sukurvørur, leskidrykkir, íspinnar, frukt o. a. m.

Góða Ólavssøku!

BERNHARD NORDFOSS

CONION ferðaradio

Millumbylgja við Tórshavn-Radio. — FM bylgju umráði.

Við tasku og oyraproppi. — Prisur: 228,00 kr.

RADIOBÚÐIN, Runavik, tlf. 7008

RADIO-EL Tórshavn, tlf. 1397

FÆRØSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆRØSKT PRODUKT

FINT PRODUKT